

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för mervärdesskatt och
punktskatter
103 33 Stockholm

Kommissionsförslag om administrativt samarbete inom mervärdesskatteområdet

Fi2017/04647/S2

1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker att förslagen genomförs. Förslagen ger möjlighet till ett förbättrat och utökat administrativt samarbete mellan skattemyndigheterna inom EU, vilket är en viktig förutsättning i kampen mot mervärdesskattebedrägerier. Skatteverket lämnar emellertid vissa synpunkter på förslagen om gemensamma revisioner och förfarandet om återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten i syfte att förtydliga hanteringen mellan medlemsstaterna.

Skatteverket vill i detta sammanhang särskilt framhålla behovet av ytterligare åtgärder i kampen mot bedrägerier och att utnyttja de möjligheter som rådet förordning 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri ger utrymme för. En åtgärd som Skatteverket redan tidigare har föreslagit är att med stöd av artikel 23 i förordningen införa regler om att visa att registreringsnummer till mervärdesskatt som ogiltigt i VIES (VAT Information Exchange System). Förslaget har lämnats i en promemoria till Finansdepartementet den 24 april 2017, dnr 131 173843-17/113.

Förslagen omfattar även bestämmelser som avser certifierade beskattningsbara personer. I det avseendet hänvisar Skatteverket till sitt remissvar den 6 november 2017 avseende kommissionsförslag om slutliga mervärdesskattesystemet och meddelanden om det framtida arbetet på mervärdesskatteområdet, Fi2017/03875.

Den förändring som föreslås avseende informationsutbytet kommer att innebära stora förändringar i Skatteverkets system och därmed ökade kostnader för Skatteverket. Förslaget är fortfarande på en övergripande nivå, varför det i dagsläget inte går att göra någon kostnadsberäkning.

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Gemensamma revisioner – artikel 28 i förordningen

I förslaget föreslås en ny form av samarbete mellan medlemsstaterna, nämligen gemensamma revisioner.

I den föreslagna ändringen regleras inte uttryckligen vilken medlemsstat som har huvudansvaret för den gemensamma revisionen. Det kan föranleda diskussioner t.ex. avseende vilken omfattning revisionen bör ha. I den inledande förklaringen till förslaget anges att den begärande medlemsstaten ska bistå etableringsstaten genom att aktivt delta i revisionen. Det tyder på att avsikten är att etableringsmedlemsstaten (den tillfrågade medlemsstaten) ska ha huvudansvaret. Detta framkommer emellertid inte i förslaget till själva artikeln 28. En reglering av vilken medlemsstat som har huvudansvaret i en gemensam revision behöver därför införas i bestämmelsen.

2.2 Återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalade medlemsstaten – artikel 48 i förordningen

Såvitt Skatteverket uppfattar det föranleds förslaget av att det anses resurskrävande att i vissa fall behöva använda sig av rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder för att få betalt för skattefordringar avseende mervärdesskatt när den beskattningsbara personen har rätt till återbetalning av mervärdesskatt i en annan medlemsstat.

Förslaget innebär att den beskattningsbara personen kan samtycka till en direkt transferering av mervärdesskatteåterbetalningen till etableringsmedlemsstaten för att betala sina utestående mervärdesskatteskulder i den medlemsstaten eller låta återbetalningsbeloppet stå kvar som en säkerhetsåtgärd. Syftet med förslaget är att behovet av begäran om bistånd avseende indrivning av skattefordringar ska kunna undvikas på detta sätt. Såvitt Skatteverket förstår kommer en ovilja att samtycka innebära att indrivningsdirektivet måste användas för att åstadkomma betalning.

I de fall mervärdesskatteskulderna är bestridna i medlemsetableringsstaten behöver den återbetalande medlemsstaten göra ytterligare kontroller. Skatteverket anser att förslaget behöver förtydligas i följande avseenden. Det behöver klargöras om en fordran som inte har vunnit laga kraft och alltså fortfarande kan bestridas ska räknas som tvistig eller inte. Förslaget talar uttryckligen om mervärdesskatteskuldigheter ”som bestrids” vilket borde kunna tolkas som att ett aktivt bestridande skulle krävas. Det bör dock inträffa fall då ett bestridande sker i samband med eller en tid efter det att etableringsstaten lämnar information till den återbetalande medlemsstaten. Det behöver klargöras vad som då ska gälla för det fortsatta förfarandet.

Det behöver även förtydligas vad som avses med att ”etableringsmedlemsstaten har inrättat en effektiv rättslig kontroll”. Såsom Skatteverket uppfattar det är det den medlemsstat som ska återbeta beloppet och som överför beloppet till etableringsmedlemsstaten som ska försäkra sig om att denna förutsättning är uppfylld. Hur en överföring till Sverige ska hanteras när överföringen avser en tvistig fordran och om den ska behandlas som en form av betalningssäkring enligt svensk rätt eller som en ny fristående säkerhetsåtgärd, måste också klargöras i det fortsatta nationella lagstiftningsarbetet.

2.3 Synpunkter på lagtext eller författningskommentarer av teknisk natur

I artikel 21.2 a led c och d finns ett språkligt fel som troligen är ett översättningsfel. Meningen med "...varorna åtföljs av en unionsintern leverans av varor..." bör vara "...varorna följs av en unionsintern leverans av varor...".

3 Konsekvenser för Skatteverket

Den förändring som föreslås avseende informationsutbytet kommer att innebära stora förändringar i Skatteverkets system och därmed ökade kostnader för Skatteverket. Systemförändringarna innebär såväl interna förändringar som förändringar i gränssnitt. Förslaget är fortfarande på en övergripande nivå, varför det i dagsläget inte går att göra någon kostnadsberäkning.